

La Vanguardia, 14/08/23

Tics i mals mots

En Sergi Pàmies posa el dit a la nafra en l'article "No, sí i tu sabràs" (Opinió, 8/VIII/2023) i, en certa manera, s'intueix en l'escrit una crítica als comunicadors televisius que, crec jo, haurien de tenir cura del seu parlar. Els tics lingüístics se'ns escapen a tots en el nostre parlar col·loquial, però quan la nostra parla transcendeix la conversa i passa a ser púlpit de les nostres opinions a través dels mitjans de comunicació oral, caldria que un observador extern ens corregís.

De l'enyorada escriptora Maria Aurèlia Campmany li recordo dir, pel que fa al "vull dir", tan usat: "Vull dir! Vull dir! La gent vol dir moltes coses i no diu res". Sí, són tics, però el que no són tics sinó mals mots són els: "buenu", "después", "tenir que", etcètera, penso que molt més perniciosos per la llengua que els tics.

Ignasi Roda
Bellver de Cerdanya